

indulgents amb la nostra naturalesa procuren aleshores compensar aital indulgència amb una més gran mortificació dels nostres sentits i passions, esmerçant-nos a suplir amb una major mortificació interior el defecte de mortificació corporal.

Es la santa Quaresma temps d'almoïna i d'altres obres de misericòrdia. Si hom posa limits al nostre luxe i a la superfluïtat de la nostra taula, no és pas precisament perquè l'avarícia vagi acumulant tresors, sino perquè la caritat aprofiti els estalvis de la penitència; per tal que el temps d'abstinència pel ric sigui época de collita pel pobre. I ben segur que mai com ara són tan oportunes les exhortacions de l'Església en aquesta matèria. A la seva veu maternal que pledeja sempre a favor dels desgraciats s'hi ajunten ara els clams de multituds infortunades mancades de treball, de pa, i el que encara és més trist, esgarriades pels afalacs i promeses d'uns falsos redemptors que les van allunyant de Crist que és el veritable camí, veritat i vida. Siguem generosos amb el poble, i la nostra generositat ens ajudarà a fer tornar al bon camí les ànimes esgarriades.

Es finalment la santa Quaresma temps de la confessió dels nostres pecats i de la Comunió Eucarística. La Quaresma ha d'ésser preparació per a la Pasqua. Per la penitència i la mortificació morim amb Crist per a ressuscitar gloriosos en Ell. Purifiquem, doncs, les nostres consciències en el sant tribunal de la Penitència; alimentem les nostres ànimes amb el Pà Eucarístic que és *memorial de la passió de Crist i penyora de la vida eterna*.

Déu faci que la propera Quaresma representi per a la Nostra molt estimada Diòcesi un gran increment de vida cristiana, que sigui el motiu més just de la santa alegria espiritual que ens porten els dies de la Pasqua de Ressurrecció.

En penyora d'això us beneïm en nom del ✠ Pare, del ✠ Fill i de ✠ l'Esperit Sant.

Girona, 24 de febrer de 1936.

† EL BISBE.

DENTISTA

LLUIS PAGÉS RIUS

CARRER DE SANT ESTEVE, N.º 4

Entrada Presó Vella, n.º 2

Telèfon 184 R

OLLOT